

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes, Soliloquia et Manuale

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

In ista oratione mens humana copiosius compungitur, si in quiete dicatur,
37

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

Da ergo mihi gratiam lachrymarum, benedicte & amabilis Deus; præcipue ex multa dulcedine amoris tui, & commemoratione misericordiarum tuarum, præpara hanc mensam famulo tuo in conspectu tuo, & da mihi in potestatem, ut quoties volo, satier ex ea.

10. Tribue pro pietate & bonitate tua, ut iste calix tuus inebrians & præclarus, satiet sitim meam, ut inhiet tibi spiritus meus, & ardeat mens mea in amore tui, oblitus vanitatis & miseræ. Audi Deus meus, audi lumen oculorum meorum; audi quæ peto, & da ut petam quod audias, pie & exorabilis Domine, ne efficiaris mihi inexorabilis propter peccata mea: sed propter bonitatem tuam suscipe preces servi tui, & da mihi effectum petitionis meæ & desiderii mei precibus & meritis gloriosæ Virginis Mariæ Dominiæ meæ, & omnium Sanctorum, Amen.

C A P V T XXXVII.

In ista oratione mens humana copiosius compungitur, si in quiete dicatur.

1. **I**esu Domine, Iesu pie, Iesu bone, qui mori dignatus es propter peccata nostra, & resurrexisti propter justificationem nostri: rogo te per gloriosam resurrectionem tuam, resuscita me de sepulchro vitiorum & peccatorum meorum omnium: & da mihi quotidie partem in resurrectione prima: ut in resurrectione tua merear veraciter percipere portionem. Dulcissime, benignissime, amantissime, charissime, preciosissime, desideratissime, amabilissime, pulcherrime, ascen-

ascendisti in cœlum cum triumpho gloriæ tuæ, & sedes ad dexteram Patris, rex potentissime. Trahe me sursum ad te, ut curram post te in odorem unguentorum tuorum, curram & non deficiam, te trahente, te ducente me currentem. Trahe os sitientis te animæ, in superna fluenta æternæ satietatis, imo trahe me ad te fontem vivum, ut inde pro captu meo bibam unde semper vivam, Deus meus, vita mea.

2. Tu enim dixisti ore tuo sancto & benedicto: Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. Fons vitæ, da sitienti animæ semper bibere ex te, ut secundum sanctam & veridicam promissionem tuam, de ventre meo fluant aquæ vivæ. Fons vitæ, reple mentem meam torrente voluptatis tuæ: inebria cor meum sobria ebrietate amoris tui: ut obliviscar quæ vana sunt & terrena, & te solum jugiter habeam in memoria mea, sicut scriptum est: Memor fui Dei, & delectatus sum.

3. Da mihi Spiritum sanctum tuum, quem significabant illæ aquæ, quas sitientibus daturum te promiseras. Da, quæso, toto desiderio & omni studio tendere, quo te ascendisse post resurrectionem die quadragesimo, credimus; ut in præsentem quidem miseria solo tenear corpore; tecum autem sim cogitatione semper & aviditate: ut ibi sit cor meum ubi tu es, thesaurus meus desiderabilis & incomparabilis, multumque amabilis. In hoc enim magno hujus vitæ diluvio, ubi circumstantibus agitamur procellis, & non invenitur fida statio & locus emi-

nentior, ubi pes columbæ valeat aliquatenus requiescere; nusquam tuta pax, nusquam secunda quies: ubique bella & lites, ubique hostes: foris pugna, intus timores.

4. Et quia altera pars sumus cœli, altera terræ, corpus quod corrumpitur aggravat animam: Idcirco animus meus, socius & amicus meus fatigatus, de via veniens languet & jacet; discissus atque laceratus ab iis, quas pertransierat, vanitatibus, esurit & sitit valde: & non habeo quod ponam ante illum, quia pauper sum & mendicus. Tu Domine Deus meus dives omnium bonorum, & dapum supernæ satietatis opulentissime largitor: da lasso cibum, collige dispersum, reintegra scissum. En stat ad ostium & pulsat. Obsecro per viscera misericordiæ tuæ, quibus visitasti nos oriens ex alto: aperi pulsanti misero manum pietatis tuæ: & jube propitiabili dignatione, ut ingrediatur ad te, requiescat in te, reficiatur de te vivo cœlestique pane; quo satiatus resumptisque viribus, ad superiora conscendat, & de hac valle lachrymarum, penna sancti desiderii raptus, ad cœlestia regna volitet.

5. Assumat, Domine, assumat (rogo) spiritus meus pennas ut aquilæ, & volitet & non deficiat; volitet & perveniat usque ad decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ: ut ibi super mensam refectiois civium supernorum pascatur de occultis tuis in loco pascuæ tuæ, juxta fluentia plenissima: requiescat in te Deus cor meum, cor mare magnum, tumens fluctibus. Tu, qui impe-
rasti

raſti ventis & mari, & facta eſt tranquillitas magna: veni & gradere ſuper fluctus cordis mei, ut tranquilla & ſerena fiant omnia mea, quatenus unum bonum meum amplectar te, & dulce lumen oculorum meorum contempler te, ſine tumultuantium cogitationum cæca caligine. Confugiat Domine mens mea ſub umbra alarum tuarum ab aſtibus cogitationum huius ſæculi, ut in tui refrigerii temperamento abſconſa, lætabunda cantet & dicat: In pace in idipſum dormiam & requieſcam.

6. Dormiat (obſecro) Domine Deus, dormiat memoria mea ab omnibus malis: iniquitatem odiat, juſtitiam diligit. Quid enim pulchrius, quidve dulcius, quam inter tenebras huius vitæ multasque amaritudines, divinæ dulcedini inhiare, & æternæ beatitudini ſuſpirare? illic teneri mente, ubi vera habere gaudia certiffimum eſt? Dulciſſime, amantiſſime, benigniſſime, chariſſime, precioſiſſime, deſideratiſſime, amabiliſſime, pulcherrime, quando te videbo? Quando apparebo ante faciem tuam? Quando ſatiabor de pulchritudine tua? Quando educes me de hoc carcere tenebroſo, ut confitear nomini tuo: ita ut deinceps non compungar?

7. Quando tranſibo in illam admirabilem & pulcherrimam domum tuam, ubi perſonat vox lætitiæ & exultationis, in tabernaculis juſtorum? Beati qui habitant in domo tua, Domine, in ſæcula ſæculorum laudabunt te. Beati & vere beati, quos elegiſti & aſſumpſiſti in illam coeleſtem hereditatem.

Ecce

Ecce Sancti tui, Domine, florent ante te sicut lilium. Replentur enim ab ubertate domus tuæ & torrente voluptatis tuæ potas eos, quoniam tu es fons vitæ, & in lumine tuo vident lumen: usque adeo, ut ipsi videlicet lumen illuminatum per te Deum illuminantem sicut Sol effulgeant in conspectu. O quam mira, quam pulchra, quam acceptabilia sunt domus tuæ habitacula, Domine virtutum! concupiscit intrare in ea hæc peccatrix anima mea. Domine dilexi decorem domus tuæ, locum habitationis gloriæ tuæ.

8. Vnam rem petii à Domino, & hanc requiram: ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. Quando veniam, & apparebo ante faciem tuam: quando videbo Deum meum quem sitit anima mea? Quando videbo eum in terra viventium? In ista enim terra morientium videri non potest mortalibus oculis. Quid faciam miser ego, gravedine compedis mortalitatis meæ constrictus? Quid faciam? Dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino: non habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus. Noster autem municipatus in coelis est.

9. Heu mihi! quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar, multum incola fuit anima mea. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ: & volabo, & requiescam? Nihil mihi tam dulce, quam
cum

cum Domino meo esse. Mihi autem adhæ-
rere Deo bonum est. Da mihi, Domine,
donec his fragilibus adsisto membris, tibi
adhære, sicut scriptum est: Qui adhæret
Domino, unus spiritus est cum eo. Præbe
mihi, rogo, contemplationis pennas, qui-
bus indutus, ad te volitem sursum; & quia
omne sinistrum deorsum jacet, tene men-
tem meam, ne ad ima tenebrose vallis cor-
ruat: ne interveniente umbra terre, à te vero
justitiæ Sole separetur; & adducta tenebra-
rum nebula prohibeatur alta respicere. Id-
circo sursum tendo ad pacis gaudia, lucisque
delectabilem & serenissimum statum.

10. Tene cor meum manu tua, quia sine
te ad altiora non rapitur. Illuc festino, ubi
summa pax regnat, & jugis tranquillitas
rutilat. Tene & rege spiritum meum, & as-
sume illum secundum voluntatem tuam:
ut, te duce, ascendat in illam regionem
ubertatis, ubi pascis Israel in æternum pa-
bulo veritatis: Ut ibi vel rapida cogitatio-
ne attingat te summam sapientiam, super
omnia manentem, cuncta transeuntem &
omnia gubernantem. Sed volitanti ad te ani-
mæ multa sunt quæ obstrepunt. Iussu tuo
Domine conticescant mihi omnia. Ipsa sibi
anima mea fileat, omnia pertranseat, om-
nia quæ creata sunt transcendat à se, & perve-
niat ad te; atque in te solo creatore omnium
oculos fidei figat, tibi inhiet, tibi intendat:
te meditetur, te contempletur; te sibi ante
oculos ponat, te sub corde revolvat, verum
& summum bonum, & gaudium sine fine
mansurum.

11. Mul-

11. Multæ denique sunt contemplationes, quibus anima devota tibi mirabiliter pascitur, sed in nulla earum ita delectatur & requiescit anima mea sicut in te, & quando te solum cogitat & contemplatur. Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine? quam mirabiliter inspiras cordibus amatorum tuorum? Quam mira suavitas amoris tui, quo perfruuntur illi, qui nihil præter te diligunt, nihil quærunt, nihil etiam cogitare concupiscunt. Felices illi, quibus tu solus spes es! & omne opus eorum, oratio! Beatus qui sedet solitarius & tacet, & stat super custodiam suam jugiter die ac nocte: ut adhuc in hoc fragili corpusculo positus, prælibare valeat aliquatenus dulcedinem tuam.

12. Rogo te per illa salutifera vulnera tua, quæ passus es in cruce pro salute nostra, è quibus emanavit ille preciosus sanguis, quo sumus redempti: vulnera hanc animam meam peccatricem, pro qua etiam mori dignatus es: vulnera eam igneo & potentissimo telo tuæ nimix charitatis. Vivus est enim sermo Dei & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti. Tu sagitta electa, & gladius acutissimus, qui durum scutum humani cordis penetrare tua potentia vales, confige cor meum jaculo tui amoris, ut dicat tibi anima mea: Charitate tua vulneratus sum: ita ut ex ipso vulnere amoris tui uberime fluant lachrymæ die ac nocte.

13. Percute Domine, percute (obsecro) hanc durissimam mentem meam pia & valida

da

da cuspide dilectionis tuæ, & altius ad intima penetra potenti virtute; & sic de capite meo educ aquam immensam, & de oculis meis verum fontem lachrymarum jugiter manantem, ex nimio affectu & desiderio visionis pulchritudinis tuæ: ut lugeam die ac nocte, nullam in præfenti vita recipiens consolationem, donec te in cælesti thalamo merear videre dilectum & pulcherrimum sponsum meum, Deum & Dominum meum. Ut ibi videns gloriosam, admirabilem & pulcherrimam faciem tuam omni dulcedine plenam, cum iis quos elegisti, majestatem tuam supplex adorem; & illic tandem cælesti & ineffabili repletus jubilo æternæ exultationis, exclamem cum diligentibus te, dicens: Ecce, quod concupivi jam video, quod speravi jam teneo, quod desideravi jam habeo. Illi namque in cœlis junctus sum, quem in terris positus tota virtute dilexi, tota charitate amplexus sum, cui toto amore inhæsi: ipsum laudo, benedico atque adoro. Qui vivit & regnat Deus in sæcula sæculorum, Amen.

CAPVT XXXVIII.

Oratio in tribulatione.

I. **M**iserere Domine, miserere pie, miserere mihi miserrimo peccatori indigna agenti, & digna patienti, assidue peccanti, & tua flagella quotidie sustinenti. Si penso malum quotidie quod feci, non est tantum quod patior: gravius est quod commisi: levius est quod tolero. Iustus es Domine,

mine,